

5. Skal forholdet mellem artikel 4, stk. 2, litra d), og artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000 fortolkes således, at artikel 6, stk. 1, udelukkende finder anvendelse, hvis der i lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, ikke findes muligheder for modregning, eller kan artikel 6, stk. 1, også anvendes i andre tilfælde, f.eks. når der blot er en vis forskel i muligheden for modregning i henhold til de pågældende retsordener, eller når der ikke er nogen forskelle, men modregning alligevel nægtes i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29.5.2000 om konkurs (EFT 2000, L 160, s. 1).

Sag anlagt den 23. marts 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-209/18)

(2018/C 190/16)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og H. Tserepa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 1, artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra b) og c), artikel 15, stk. 3, og artikel 25 i servicedirektivet ⁽¹⁾, og artikel 49 TEUF og 56 TEUF, idet den har opretholdt kravene vedrørende hjemstedet for patentagentselskaber i henhold til § 29a, nr. 7, sammenholdt med § 2, stk. 1, litra c), i Patentanwaltsgesetz (lov om patentagenter), og for civilingeniørselskaber i henhold til § 25, stk. 1, i Ziviltechnikergesetz (lov om civilingeniører), kravene vedrørende den retlige form og kapitalandele i civilingeniørselskaber i henhold til § 26, stk. 1, og § 28, stk. 1, i Ziviltechnikergesetz, i patentagentselskaber i henhold til § 29a, nr. 1, 2 og 11, i Patentanwaltsgesetz og i dyrlægeselskaber i henhold til § 15a, stk. 1, i Tierärztegesetz (lov om dyrlæger) samt har opretholdt begrænsninger for civilingeniørselskabers tværfaglige aktiviteter i henhold til § 21, stk. 1, i Ziviltechnikergesetz og for patentagentselskaber i henhold til § 29a, nr. 6, i Patentanwaltsgesetz.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende:

Østrigsk ret kræver stadig, at hjemstedet for erhvervsdrivende civilingeniør- og patentagentselskaber opfylder krav i strid med servicedirektivets artikel 14, stk. 1, litra b). De omhandlede bestemmelser diskriminerer direkte som følge af selskabets vedtægtsmæssige hjemsted og indirekte som følge af selskabsdeltagernes nationalitet.

Kravene til retlig form og kapitalandele i civilingeniørselskaber, patentagentselskaber og dyrlægeselskaber udgør en hindring både for de østrigske tjenesteydere og for etablering af nye tjenesteydere fra andre medlemsstater, for så vidt som de begrænser sidstnævntes muligheder for at skabe et sekundært forretningssted i Østrig, medmindre deres organisationsstruktur tilpasses disse bestemmelser.

De østrigske bestemmelser, som pålægger de omhandlede erhvervsdrivende selskaber at begrænse sig til udøvelsen af henholdsvis patentagentvirksomhed eller civilingeniørvirksomhed, er i strid med servicedirektivets artikel 25, da de begrænser både det sekundære forretningssted i Østrig for virksomheder med tværfaglige aktiviteter fra andre medlemsstater og hovedforretningsstedet for østrigske erhvervsdrivende selskaber. Dette hindrer udviklingen af nye innovative forretningsmodeller, som gør det muligt for virksomhederne at tilbyde en bredere vifte af tjenesteydelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af District Court for Prague 8 (Den Tjekkiske Republik) den 26. marts 2018 — Libuše Králová mod Primera Air Scandinavia

(Sag C-215/18)

(2018/C 190/17)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

District Court for Prague 8

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Libuše Králová

Sagsøgt: Primera Air Scandinavia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Forelå der et kontraktforhold mellem sagsøgeren og sagsøgte som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i [Rådets] forordning nr. 44/2001 ⁽¹⁾ om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, selv om der ikke var indgået nogen aftale mellem sagsøgeren og sagsøgte, og flyvningen var del i en pakke af ydelser leveret på grundlag af en aftale mellem sagsøgeren og en tredjemand (et rejsebureau)?
- 2) Kan dette forhold betragtes som et forbrugerforhold i henhold til artikel 15-17 i afdeling 4 i [Rådets] forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område?
- 3) Har sagsøgte partsevne i en retssag vedrørende fyldestgørelse af krav opstået i henhold til [Europa-Parlamentets og Rådets] forordning [(EF)] nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91?

⁽¹⁾ EUT 2001 L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 27. marts 2018 — Minister for Justice and Equality mod LM

(Sag C-216/18)

(2018/C 190/18)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)